

2.5. SAMENVATTING

Veiligheid, verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid (VVA) op basis van:

1. Juridisch kader

- Verantwoordelijkheid voor veiligheid van bezoekers ligt bij het zwembad.
- Toetsing achteraf, bij calamiteit, door de rechter, of zorgvuldig is gehandeld.
- Er is een kapstok voor het inrichten van plannen m.b.t. het dragen van de verantwoordelijkheid:
 - De WHVBZ.
 - De BHVBZ.
 - De zienswijze van het IPO.
 - De controlerende rol van de provincie.
 - De Arbo-wet.
 - De controlerende rol van de Arbeidsinspectie.
 - BHV-ers.

2. Artikel 25 van de BHVBZ en de IPO Deskundigenberaad zwemwater-bril

- Regels voor de gewenste kwantiteit van het toezicht.
- Regels voor de gewenste kwaliteit van het toezicht.

3. Kwaliteit die moet

De kwaliteit van het toezicht die moet heeft de wet (WHVBZ/BHVBZ) als basis en geeft een aantal minimum eisen waaraan je moet voldoen. Zo moet er tenminste 1 EHBO-er in de accommodatie aanwezig zijn en moet er bij ieder bassin tenminste één toezichthouder zijn die:

- Minimaal 21 jaar oud is of als hij tussen de 18 en 21 jaar is, het gedrag/overwicht heeft dat behoort bij het gedrag van een 21-jarige
- Recentelijk heeft aangetoond dat hij de vaardigheden van het zwemmend redden beheerst en een drenkeling van de bodem (op minimaal de diepte tijdens toezicht) kan halen.

4. Toezichtplan

Jurisprudentie geeft aan dat "kwaliteit die moet" meestal niet voldoende is! De wetgever heeft de verantwoordelijkheid voor het voldoende kwalitatief en kwantitatief regelen van het toezicht neergelegd bij de houder van het bad. Deze moet op basis van kennis en ervaring besluiten over het toezicht en handelen. Als achteraf, na een ongeval, bijvoorbeeld blijkt dat het toezicht met één toezichthouder volstrekt onvoldoende was (of dat er wel degelijk een toezichthouder aanwezig had moeten zijn) en dat dit dus niet overeenkwam met de gepaste noodzakelijke inzet, dan kan er alsnog sprake zijn van een civiele / strafrechtelijke aansprakelijkheidsstelling.